

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

DVOJNI JUBILEJ V SPODNJEM KAŠLJU

Vrsto let že živijo Ricijevi v Sp. Kašlju in so pravi domačini. Ljudje jih dobro poznajo, vendar prav gotovo vsi ne vedo, da praznujejo Ricijevi v letu 1978 dva pomembna jubileja: oče Franc Rici 75-letni postaven in zgovoren možak, praznuje 55-letnico aktivnega delovanja v prostovoljnem gasilskem društvu Zalog; skupaj s tri leta mlajšo ženo Francko pa praznujeta življenjski jubilej — zlato poroko.

Slavljenca so obiskali na domu predstavniki PGD Zalog in krajevne skupnosti Zalog. Ob 55. obletnici delovanja v gasilskem društvu je oče Rici postal častni član društva, ki mu je ob jubileju podarilo spominsko darilo, simbol gasilcev: lično gasilsko čelado in sekiro, izdelano v miniaturi. Slavljenec je bil prijetno presenečen in vesel ter je rade volje začel pripovedovati o svoji »gasilski zgodovini«.

»Dvajsetleten fant sem leta 1923 pristopil k društvu. Spominim se, da sem bil skupaj s Tomšič Janezom, Plevnik Albinom, Francem Berčičem in drugimi. Takrat je bilo gasilsko društvo drugačno kot danes. Zanimanje je bilo

Požarov je bilo več, tudi podtaknjenih. Tako so v eni noči goreli 3 kozolci, pri Zimovcu in Gradiškovo toplar. To je bilo v času svetovne krize in zavarovalništvu.

Bilo je hudo, bili smo v življenjski nevarnosti, ampak pravi gasilec ne pomisli na to, ko rešuje in pomaga.

Seveda je bilo tudi veselje, saj je bilo veselje mnogo več, ljudje smo se poznali med seboj, pa tudi drugih zabav ni bilo kot veselice. Za njihovo pripravo je bilo potrebno ogromno dela, vendar se je delo porazdelilo, ker nas je bilo dovolj. Še pred 10—15 leti je bila v Zalogu vsako leto »Vinska frigatev«, ko smo izvolili župana in županja in imeli zraven polno šaljivih opravil. Škoda, da se danes to nič več ne organizira. Ljudje je v Zalogu najmanj desetkrat več, ampak v društvu nas je malo, predvsem mladih je premalo.

Tako je pripovedoval oče Rici, navdušenje je bilo v njegovih očeh, ko je govoril o preteklosti in žalosti, ko je govoril o sedanjosti. Oče je gasilec z vsem srcem, kar dokazuje tudi to, da kljub svojim letom še sodeluje. Je eden redkih gasilcev kmetov, ki ima še konje in najbrž nihče ne ve koliko »fura« je opravil pri obnovi doma pred dvema letoma in še vedno je na razpolago, če je potrebno. Pa ne samo to; udeležuje se vseh sestankov in aktivno sodeluje pri vsakem delu.

Vendar mu spomini spet uidejo nazaj: »Tudi med vojno smo bili gasilci aktivni: pomagali smo drug drugemu kjer je bilo mogoče in kakor je bilo mogoče. Opremo smo pa kar razmontirali in skrili po hišah, je bilo še najbolj varno. Po vojni smo sodelovali pri obnovi Zaloga, ki je bil precej porušen. Tudi naše društvo je bilo razredčeno in smo pridobivali nove člane. Težave so bile tudi z opremo; veliko smo je zamenjali, pri čemer so v veliki meri krajinj sodelovali z denarnimi prispevki. Tako imamo danes kombi, rabili bi pa še cisterno, kot sem že omenil.

Poglejte — 70 let obstaja že naše društvo in vesel sem, ponosen, da sem njegov najstarejši član. Še vedno sem pripravljen pomagati, saj letos bo s svečano prazno dosti dela. Samo v letih sem že in zdravje mi nagaja.

Res je bil ponosen oče Rici in pogled mu je uhajal na spominsko darilo, ki bo dobilo častno mesto v njegovem domu, kot je dejal. Čisto drugače so očetu zasijale oči, široko se je nasmejal in pogledal ženo Francko, ko je stekel pogovor o njenem življenjskem jubileju — zlato poroki, ki sta jo praznovala 28. januarja, v predpustnem času, ko so na kmetih ohciti.

Govorila sta oba, oče in mama in o skupnih petdesetih letih življenja povedala: »Petdeset let je dolga doba, v tem času je veliko vsega, slabega, pa dobrega tudi, vendar želi človek samo dobro ohraniti v spominu. Življenje ni bilo lahko, saj so bili včasih hudi časi za kmete, ko je bil še kruh komaj za vso družino pri hiši. Danes je življenje lepše in prav je tako. Že ves čas živiva v Sp. Kašlju, skoraj v krogu svojih otrok, saj vsi živijo okrog naju. Živih jih je pet od sedmih, seveda pa dosti vnukov, tako, da nama ni dolgčas. Samo da bi bila zdrava, pa bo vse dobro.«

Res so v hišo že prihajali vnuki, ko smo odhajali in vse sta sprejela z enako ljubeznijo in veseljem. Morda ju prav vnuki ohranjajo tako mlada, da se spominjata svojih fantovskih in dekliških dni z nasmehom in iskricami v očeh. Leta ju niti preveč ne izdajajo, prav rada še zaplešeta in zapoje-ta.

Očetu in mami Ricijevima zlatoporočencema želimo, da bi še dolgo živela v svojem krogu, zdrava in zadovoljna, da bi praznovala še mnogo obletic v tako prijetnem vzdušju kot je bilo ta dan.

M. M.

BESNICA

Na poziv kmetijske zemljiške skupnosti, da bi uredili manjše poti za spravilo poljskih pridelkov in zlasti mrve, se je do konca februarja priglasielo zelo veliko kmetovalcev. Novih prijav letos ne morejo več sprejemati, saj bodo že dosedanje letos težko uresničili.

Glede na objavo v 2. številki Naše skupnosti o prenesenih

sredstvih za nakup teptalnega stroja pri vlečnici v Trebeljevem, so poslali iz Papirnice Vevče pojasilo, da so sredstva za nakup stroja še vedno pripravljena. Metalka je namreč papirnici denar vrnila, ker stroja niso mogli dobaviti. Zato se opravičujem Papirnici Vevče in želim, da bi stroj v prihodnji sezoni začel delovati.

A. B.

ZADVOR

Tudi na OŠ Toneta Trtnika-Tomaža smo praznovali kulturni praznik. Vsak razred je pripravil svoj program — tudi naš.

Najprej smo obudili spomin na Prešerna, čigar obletnico smrti praznujemo vsako leto 8. februarja, in Zupančiča, kateremu je posvečeno letošnje leto, saj je minilo 100 let od njegovega rojstva.

Spregovorili smo o pomenu kulturnega praznika, program pa smo popestrili z recitacijami pesmi slovenskih pesnikov in odlomki iz del naših najboljših pripovednikov.

KARMEN RESNIK

Mesec februar bomo letos lahko šteli za enega najbolj pestrega v družbenopolitičnem življenju naše KS. Zaključena je živahna predvolilna dejavnost, katere finale je bil 12. marca.

V začetku februarja se je sestal odbor za proslavo obletnice bojev II. grupe odredov marca 1942 na Pügledu. Po zamisli odbora naj bi pripravili pester kulturni program, po proslavi pa naj bi bil še zabavni del. Prireditev naj bi bila 25. marca v dvorani zadrudnega doma Zadvor.



NAŠI STRELCI

Na pobudo mladine in ZRVS iz Zadvora smo pred tremi leti ustanovili strelsko družino Pügled. Pri začetnem delu sta nam veliko pomagali KS Zadvor in občinska strelska zveza Moste-Polje.

V začetnem obdobju delovanja naše družine smo si v kletnih prostorih zadrudnega doma uredili zasilno strelišče. Uporabljali smo ga približno dve leti. V tem času pa smo že delali v OŠ Sostro novo sodobno strelišče. S pomočjo šole, družbenopolitičnih organizacij ter nekaterih naših članov, predvsem Toneta Gašperšiča in Janeza Aliča nam ga je uspelo dokončati.

Strelišče za zračno orožje ne služi samo nam, ampak tudi učencem OŠ Sostro. V okviru obrambnega krožka deluje namreč tudi strelski krožek, v katerem se člani naučijo predvsem osnov streljanja. Kdor dosega boljše rezultate, se pozneje včlani v našo strelsko družino.

Strelska družina Pügled šteje 30 registriranih strelcev, vendar se ta številka nenehno povečuje. Treninge imamo trikrat tedensko, in sicer vsak:

torek od 18.00 do 20.00
četrtek od 18.00 do 20.00
soboto od 9.00 do 10.00.

Na treninge so vabljeni tudi krajinj, ki niso člani strelske družine. Naši strelci so se udeležili vseh tekmovanj s serijsko zračno puško, ki jih je razpisala občinska strelska zveza. Vidnejših rezultatov še nismo dosegli, ker nam primanjkuje tako boljše orožje kot druga osnovna oprema, predvsem strelski jopič in strelska rokavica. To pa stane približno osemsto dinarjev. Pogrešamo pa tudi strokovno vodstvo.

Ker smo vsa finančna sredstva vložili v novo strelišče, smo v treh letih kupili samo štiri nove puške; druge nam je dala občinska strelska zveza, vendar so bile že izrabljene. Seveda se to stanje sedaj že izboljšuje. V načrtu za letošnje leto imamo nakup novega orožja, v naslednjem letu pa bomo kupili še drugo opremo, ki jo potrebuje strelci za dosegajočih rezultatov.

Sekretarka SD Pügled
ALENKA TRTNIK

POLJE



400 OTROK ČAKA

Gradnja vzgojnovarstvenega zavoda ob Rjavi cesti v Polju se po množici zapletov in prelitega pelina le bliža zaključni fazi. Po zadnjih sklepih bi moral biti zgrajen v letošnjem juliju in vse kaže, da bo to tokrat tudi držalo. Objekt v naši občini zadnji iz I. samoprispevka in je grajen ob sedanjem, tako da bosta skupaj tvorila celoto.

Na njegovo otvoritev čaka kar 400 otrok, sprejel pa jih bo lahko le 84 v starosti od 2. do 7. leta starosti ter 36 dojenčkov.

Morda pa ga bo moč po ribniško razširiti in bodo tako

kot v starem — ki je bil zgrajen za 120 otrok, varuje pa jih 156 — tudi v novem našli varen prostor še za nekaj več malčkov!? Tako upajo seveda starši, ki se iz dneva v dan otepajo s tem problemom. (Tekst in foto Dušan Gerlica)

DRUŠTVO UPOKOJENCEV

Sledeč težnjam krajevne skupnosti o ustanovitvi odbora društva upokojencev v vsaki krajevni skupnosti in ob ugotovitvi, da so se tega že lotili v KS Zalog in Zadvor, se je dosedanji odbor z vednostjo občinske zveze društev upokojencev in SZDL odločil, da z delom preneha. Delno je temu sklepu botrovalo tudi slabo zdravje nekaterih članov odbora, saj delajo pri društvu že 15 in več let in je bilo treba izvoliti nov odbor.

Predsednik KK SZDL je 28. februarja sklical zbor upokojencev v prostorih KS Polje. Udeležba je bila številna, saj se je zbrala udeležilo prek 60 članov. Izvoljen je bil nov odbor v sestavi: predsednik Jože Kraševac, tajnik Stane Česnik in blagajnik Andrej Stanovnik.

Novi odbor bo nadaljeval delo dosedanjega, poživil delo socialno-zdravstvene, športne in rekreacijske komisije, posebno pa se bo trudil vzpostaviti več stikov s socialno šibkimi in obolelimi člani, katere naj bi obiskovali na domu. Odbor bo poskušal zadovoljiti člane tudi z izleti, saj se tako najbolj spoznamo

med seboj. Predvidenih je pet izletov. Prvi naj bi bil 20. maja v Postojnsko jamo in Lipico, za druge pa bomo upoštevali predloge članov. Prijave za izlete sprejemamo vsako sredo v dosedanjih prostorih od 14. do 16. ure. Vabimo člane, da se čimveč oglašajo v društveni pisarni in se čimbolj spoznajo med seboj. Vključiti nameravamo čimveč upokojencev, tudi tih, ki doslej še niso bili naši člani. Nekatere krajevne skupnosti so že prišle po kartoteko članov iz njihovega območja. Druge člane pa bomo še vedno šteli za naše, dokler pač ne ustanovijo svojih društev.

ANDREJ STANOVNIK

KODELJEVO

Tretji ulični odbor Kodeljevo (Jana Husa — del, Klnuova ulica, Povšetova — del in Ob Ljubljani — del) je pripravil predlog programa za letošnje svoje delovanje in ga dal krajanom v obranavo. Trije bioki in zelenica med njimi so organska celota, ki bo lahko prav vzorčno zaživela v skupnih prizadevanjih ter v duhu nove organiziranosti.

Kot slišimo, se tudi drugi ulični odbori tako organizirano lotevajo svojega dela.

NOVA ZOBNA AMBULANTA

Februarja smo na OŠ Ketteja in Murna odprli zobno ambulanto. Slovesnost je bila združena s prazno ob kulturnem prazniku.

Praden je učenka prerezala vrstico pred vhodom v ambulanto, je predsednik sveta šole poudaril: »V tem trenutku ni pomembno, kdo in koliko je prispeval, zelo pa je pomembno, da smo pri delu sodelovali vsi: učenci, starši, učitelji, zdravstveni delavci, družbenopolitične in delovne organizacije, občinska skupščina — tj. najširša naša skupnost. V imenu sveta šole in tudi v sojem imenu se vsem zahvaljujem za prispevke in razumevanje, da imamo na naši šoli urejeno zobozdravstveno preventivo in kurativo predšolskih in šolskih otrok tako KS Kodeljevo, kot tudi sosedanjih krajevskih skupnosti.«

Po otvoritvi smo si prisotni ogledali ambulanto. Učenci smo ponosni na novo pridobitev, saj smo pri

uresnitvi zamisli sodelovali tudi sami z zbiranjem starega papirja. Naš prispevek ni velik, vendar kaže, da znamo ceniti skrb odraslih za naše zdravje.

Učenci ambulanto že priznajo za svojo. Ne bomo je obiskovali le, ko nas bo zob že preveč bolel, ampak bomo njeni redni obiskovalci, saj je del šolskega življenja.

Literarno-novinarski in fotokrožek OŠ Ketteja in Murna

